

07

مصرم

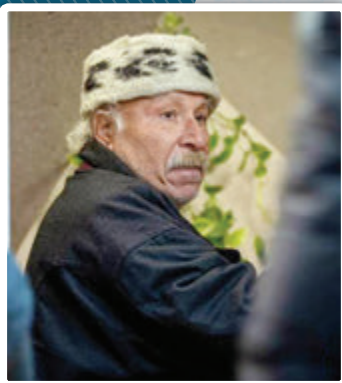
بمونم؟ از آن یک خطی‌هایی که شکل خلاصه داستان ندارد و صرفاً می‌تواند یک خط از فیلمنامه باشد! اما پرواضح است که فیلم درباره ترس‌های یکی از کاراکترهاست و همانطور که رحیمی سام درباره اولین همکاری خود با بهزادی نوشته است: «ترس‌های ما از بین نمی‌روند، تنها از شکلی به شکل دیگر درمی‌آیند؛ فیلمنامه بی‌نظیر «من می‌ترسم» این جمله را برایم به یادگار گذاشته است.»

و تجاری‌تر یعنی الناز شاکردوست که حالا برای حضور در سینمای جدی مصمم‌تر است تا امیر جعفری و بازیگر خوش آتیه و خوبی مثل پوریا رحیمی سام که این روزها در سریال «کرگدن» می‌درخشند. این ترکیب، ترکیب قابل تامل و خاصی است که ما را به تماشای این فیلم مشتاق می‌کند. در خلاصه داستان، «من می‌ترسم» آمده است: «بدیش اینه من وسط کلی شک هستم که می‌خوام برم یا نه... ولی بدترش اینه که صدبرابرش مطمئن نمی‌تونم

به‌نام بهزادی بعد از دوری ۴ ساله پس از فیلم «وارونگی» به سینما و جشنواره فجر بازگشته است. فیلم «من می‌ترسم» چهارمین ساخته اوست که مشابه قبلی‌ها در این فیلم هم همزمان هم تهیه‌کننده است و هم سرمایه‌گذار و هم نویسنده و هم کارگردان! بهزادی حاضر به گفت‌وگو قبل از جشنواره نشد، اما اگر بخواهیم درباره این فیلم بنویسیم، نکته‌ای که درباره گروه بازیگران «من می‌ترسم» وجود دارد، ترکیب متفاوت بازیگران است؛ از حضور بازیگر چهره

08

شنای پروانه

این فیلم گفت: «نمی‌خواهم درباره خلاصه داستان فیلم بیشتر بگویم چون به نظر همان یک خط گوئیست: «در جنوب شهر، شنای پروانه توفان به پا می‌کند.» کوتاه بودن این خلاصه داستان، به معنای این نیست که ما به رسم رایج قرار است اطلاعاتی در اختیار رسانه‌ها قرار ندهیم، یا یک جمله یا یک بیت شعر به جایش بگوئیم. فیلم را خواهید دید و متوجه می‌شوید خلاصه داستان فیلم همین است.» وی ادامه داد: «تلاش برای روایت، شخصیت‌پردازی و فضاسازی وقتی نتیجه می‌دهد که ساختار فیلم بر بستر یک فیلمنامه فکر شده و پیش‌برنده بنا شده باشد. در «شنای پروانه» آنچه از جامعه تصویر می‌شود، ملموس است و این صرفاً ربطی به یک نگاه مستندمحور ندارد، بلکه این درام فیلم است که بر پایه بخشی از جامعه پیش می‌رود که پیش‌تر اینگونه به آن پرداخته نشده است.

این فیلم، قطعا یک فیلم تاریخی یا پرتره یا بیوگرافی نیست.» این فیلمساز جوان اضافه کرد: «فیلمسازی که سختی می‌کشد تا برشی باورپذیر از جامعه را به تصویر بکشد و سینمایی کند و روی پرده بفرستد، قطعا دل‌نگران مخاطبش است. همچنان که پیش از این چنین بوده است. دغدغه اجتماعی داشتن بدون این که میل به برقراری ارتباط با مخاطب داشته باشیم، از اساس آدرس غلط دادن است.» کارت مخاطب هدف خود را از قبل شناسایی کرده و در این باره توضیح داد: در این فیلم همه عوامل و بازیگران تمام تلاششان را کرده‌اند که در بهترین حالت خودشان باشند. از بازیگران سرشناس تا بازیگران تازه و جوان فیلم که طراوت و حضور موثرشان برای سینما جذاب است. به گمان من، همه عوامل فیلم برای خلق «شنای پروانه» و پذیرفته شدن آن در دو بخش رقابتی جشنواره زحمت کشیدند.» او در پایان گفت: «درباره چیزی که از فیلم بخش شد هم باید بگویم که این مدلی از تبلیغات است که در دنیا حرف اول را می‌زند، اما در ایران توان یا ذوق اجرای آن نیست. تبلیغات یک فیلم، صرفاً نباید با هدف فریب مخاطب صورت بگیرد. تبلیغات می‌تواند آغاز «ارتباط اثر با مخاطب» پیش از دیده شدن فیلم باشد و اولین قرار دادهایی که فیلمساز با تماشاگرش می‌گذارد را کدوار ارائه دهد.»

این اثر اولین فیلم بلند سینمایی یکی از جوانان بسیار مستعد سینمای ایران است که فیلم‌های کوتاه و مستندهای زیادی ساخته که مورد توجه فستیوال‌های مختلف جهانی واقع شده است. فیلم کوتاه آخر او با نام «بچه خور»، فیلمی ملتهب و خوش‌ساخت با بازی‌های بسیار خوب بود که توانست نگاه منتقدان داخلی و خارجی را به خود جلب کند. جوایز دریافتی این جوان ۲۰ ساله، قریب به ۲۵ جایزه ملی است، پس پیشاپیش می‌توانیم انتظار یک فیلم جذاب و قابل توجه را در جشنواره با «شنای پروانه» از او داشته باشیم. «شنای پروانه» فیلمنامه‌ای اجتماعی و خاص و داستانی برخاسته از قشر پایین جامعه دارد. این فیلم درباره گنده لاتی است که با یک اتفاق غیراخلاقی درباره خانواده‌اش رویه‌ور می‌شود و خشم و عقوبتی که در انتظار اوست، داستان پرفراز و نشیبی را در محله‌های پایین شهر برای بیننده روایت می‌کند. شکل فیلمبرداری، تدوین و مهم‌تر از هر چیز کارگردانی محمد کارت که سابقه چند سال کار کردن کنار عبدالرضا کاهانی را هم در کارنامه دارد، ظهور یک سعید روستایی جدید و با شمایی متفاوت‌تر را در سینمای ایران نوید می‌دهد. امیرآقایی که با تصویر و گرمی شبیه به وحید مرادی (شرور کشته شده مشهور) در این فیلم بازی می‌کند، به نسبت جواد عزتی نقشی کم‌رنگ‌تر اما بسیار موثر دارد. همچنین نقش علی شادمان و طناز طباطبایی نیز می‌تواند با توجه به گره‌هایی که حضورشان در قصه باز می‌کند، انتظار کاندیدا شدن در بخش بازیگری گروه بازیگران این فیلم را پیش از نمایش، در مخاطب بالا ببرد. فیلمنامه این فیلم توسط حسین دوماری و پدرام پورامیری که پیش از این فیلم «جاندار» را ساخته بودند، به همراه محمد کارت نگاشته شده است و با توجه به ساخته قبلی دوماری و پورامیری، انتظار یک فیلم تلخ، پرتلهب و با ریتم بالا انتظار بی‌ربطی نیست.

نکته مهم درباره حضور محمدصادق رنجکشان، به‌عنوان سرمایه‌گذار در این فیلم است که در هر فیلمی حاضر باشد، آن فیلم هم از جهت رسانه و هم از جهت دآوری در جشنواره با سروصدای زیادی همراه می‌شود. حال باید دید برای «شنای پروانه» هم همین اتفاق می‌افتد یا خیر؟! محمد کارت در گفت‌وگو با ماهنامه «صبا» درباره داستان